

ባለቤቱ ያቀለለውን አሞሌ...

ነፃነት ዘለቀ

“ባለቤቱ ያቀለለውን አሞሌ ባለዕዳ አይቀበለውም” ይባላል። ወያኔ ራሱ የማይቀበለውንና የማያምንበትን ባለኮከብ የሱሲፈር ዓርማ ሕዝቡ አንዲወድሉት መሬሉን ከመነሻው ስህተትና ሕዝብን መናቅም ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ሳይመክርበትና ሳይሰማማ በጨረባ ተዝባር መሰል የአፈንጋጮች ጉባኤ ላይ በመለስና ቡድኑ በቀረበ ባንዴራ ስትደዳደር ይሄውና ኢትዮጵያ ሀገራችን 27 ዓመት ሊሆናት ነው። በዚህን ረጅም ዘመን ሕዝቡና ባንዴራው ውኃና ዘይት እንደሆኑ አሉ። ጊዜው ግን እንዴት ይነጉዳል? ከኔን መሰሉ ተራ ግለሰብ አንስቶ እስከ ሀገር ደረጃ ከዕድሜ ላይ የ27 ዓመት ውድ ጊዜ ሲቃጠል ምን ያህል የአግር እሳት ሊሆን እንደሚችል አስቡት። ኢትዮጵያ ነፃ ስትወጣ ወያኔ ያቃጠለብኝ ዕድሜ ተቀናሽ እንዲሆን ለሚመለከተው ሁሉ እንደማመለከት ከአሁኑ ነጥብ ማስያዝ እፈልጋለሁ። በውነቱ ይህን የገማና የገለጫ የወያኔ ጊዜ የኖርኩበት አይመስለኝም፤ ያሣፍረኛልም። የሀገሬ የአሁንና ያለፉት 26 ዓመታት ጠረን በልጅነት ጊዜያዊ ከነበራት ከአሁኑ ሲነፃፀር አልባብ አልባብ ይል ከነበረ ጠረን በእጅጉ ተለይቶብኝ በየሄድኩበት ቦታ ሁሉ በሚያጋጥመኝ ወያኔያዊ ክርፋት ምክንያት ሰላቀቅ እንደምውል መሸሸግ አልፈልግም። የክርፋቱ መንስዔ ተቆጥሮ አያልቅም - የዘረኝነቱ ጥምባት፣ የዘር ማጽዳቱና የጄኖሳይዱ ቅርናት፣ የሙስናው ግማት፣ የማይምነቱና የአስተሳሰብ ድህነቱ ቅርሻት፣ የአድልዎው ብስናት፣ የአጎብዳጅነትና አሽቃባጭነቱ ቁናስ፣ በስማም! ስንቱ ዝቅጠት ተነግሮ ይዘለቃል ወዳጄ። የሚገርመኝ ወደላይ መጓዝ ባይቻል ባሉበት መርገጥም ዕርም ሆኖብን ይቅር? አንድ ሀገርና አንድ በታሪክ የታወቀ ሕዝብ ወደፊት መራመድ ቢያቅተው ቢያንስ የደረሰበትን የሥልጣንና የዕድገት ደረጃ ጠብቆ መቆየት ይገባው ነበር፤ የኛ ግን ወዳልነበርንበት የውድቀት ደረጃ ለመድረስ በሰፊው ያቀድን ይመስል በብርሃን ፍጥነት የኋሊት እየከነፍን እንገኛለን። በታሪክ ፊተኞች እንዳልነበርን ዛሬ ከኋለኞች መጠጋም እንኳን አቅቶን ውራነታችን ቅጥ አጣ። ...

ዛሬ ጥቅምት 6 ቀን 2010 ዓ.ም. ወያኔ የሰንደቅ ዓላማ ቀን ብሎ የመንግሥት ሠራተኞችንና ሕዝቡን ባጠቃላይ እያተራመሰ ነው። ወያኔዎችን ፀጥታ ይረብሻቸዋል። ጭር ሲል የማይወዱት ሕወሓቶች አገር ምድር ፀጥ ረጭ ሲል ደም ብዛታቸው ያሻቅባል፤ የሰኳር ህመማቸው ልኬት ይጨምራል፤ ራስ ምታታቸውም ከወትሮው ያይላል። እኚህ ጉዳይ ከማይወዷቸው አበይት ነገሮች ዋነኛው ፀጥታ ነው። በበዓሉ ግርማ አገላለጽ በፀጥታ አደንቋሪነት ወያኔዎች ለምን እንደሚሸበሩና እንደፊጋ ከብት እንደሚበረግጉ እስካሁን ሊገባኝ አልቻለም። ዝምታ የሚያሰቃያቸው ፍጡራን ወያኔዎች ብቻ መሆን አለባቸው። ስለዚህም ሀገር የተረጋጋ ሲመስላቸው፣ ሕዝብ ዝም ጭጭ ያለ መስሎ ሲሰማቸው ይህን እርጋታ ለማወክ የማይደርሱት ድራማ፣ የማይበጥሱት ቅጠልና የማይፈነቅሉት ድንጋይ የለም። እንደሚመስለኝ አማካሪዎቻቸው ኃይለኞች ናቸው። ወያኔ መቼስ በራሱ ኃይል ኢትዮጵያን እየገዛ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። የሌት ዕንቅልፍና የቀን ዕረፍት የሌላቸው የጥልቁ ጨለማ አበጋዞች ከጎኑ ባይኖሩና ሁለንተናዊ ድጋፍ ባያደርጉለት ኖሮ ወያኔ የኢትዮጵያ ሕዝብ ቁርስ ከመሆን አይዘልም ነበር - እንኳንስ የምንፈክን ቤተ መንግሥት ሊወርሱ ከደደቢትም ባልወጡ። ስለሆነም ይህ ሁሉ ተንኮልና ሄራ የአማካሪዎቻቸው አስተዋፅዖ እንጂ ከነሱ አይመስለኝም። እነዚህ ታሪካዊ ጠላቶቻችን ለዘመናት ያጠመዱት ወጥመድ ያዘላቸውና እንዳንሆን አደረጉን። ታላላቆች በታናናሾች ተረቱ። ጊዜ የሰጠው ቅልም ድንጋይን በደቦል ድንጋይ ያጥረገርገው ገባ። ይህን ዘመንና ይህን አገዛዝ ብዙ ተማርንበት። ግዴላም። የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ያልነበር የነበር፤ የነበርም ያልነበር የሚሆኑበት ጊዜና ሁኔታ አለ። ይህ ታሪካዊና ተፈጥሯዊ የነገሮች ልውውጥ ጊዜም እየደረሰ ይመስላል። ደግሞም ዕድሜ ለእምቦጭ። እምቦጭ እንኳን ባቅሟ ሥራዋን እየሠራች ነው - ከዚች እምቦጭ ከሚሏት ነገር እስከ አንዳች ነገር እንማር ጎበዝ። የነአባዱላ እንቅስቃሴም ቀላል አይደለም። ከጅማሮው ፍጻሜውን መገመት አይከብድም። በፖለቲካ ውስጥ የሚናቅ ነገር የለም። የቤት ሠራተኛ ማመፅ ራሱ ዋጋ አለው - እንኳንስ መናጆ በሬ በጌታው ላይ ሸፍቶ ይቅርና - መሸፈቱም እውነት ከሆነ ነው ሊያውም። ርም በአንድ ሌሊት አልተገነባችም፤ በአንድ ሌሊትም አልፈረሰችም። ወያኔም በአንድ ሌሊት የምትፈርስ ተለማማጅ የሠራት ሙግድ አይደለችም። አማርኞች የናቋት ዘ ቁጥር ምስማር አላላውስ ብላ ከግማሽ ምዕተ ዓመት በላይ የሚሊዮኖችን ሸኮና ስትቀጠቅጥና ግዳይ ስታስቆጥር ባጀች። አሁን ታዲያ ትረፋ! ወንድ ይብቀል። ብልቃተኛ ዜጋ ይወለድ። የኢትዮጵያ ችግር እስከወዲያኛው የሚወገደው በጉልበትና በዕብሪት ወይም በሽላላና በፉከራ ወይም በመሣሪያ ብዛትና በኃይል ሚዛን መለዋወጥና መበላለጥ ወይም ጎራና ጎሣ እየለዩ በነገር ቱማታና በጦር መሣሪያ መተጋተግ ወይም በሰንደቅ ዓላማና በተቃዋሚ ብዛትና ጎራ እየለዩ በተረሳ የሠራተኞች ጥፋትና ልማት ሥራዎች መወራከብ ... አይደለም። ይህን ሁሉ እስክንጠግብ አየነው። አንዱም አልፈደደልንም። ይልቁንስ ጥበበኛ የሀገር ግንባታ መሃንዲሶች ይወለዱልን። እነዚህን መሰል የፍቅርና የመተሳሰብ ፊታውራሪዎችን ከየጎሣና ነገዱ ፈጣሪ እንዲልክልን፣ የቁስሎቻችንን ፈዋሾች አንድዬ ባርኮ በመላዋ ሀገራችን እንዲያሰማራልን ወደርሱም እንጨህ። ያኔ እኛም ከሰደትና ከሞት ሀገራችንም ከድህነትና ከጦርነት እናርፋለን። ችግራችን ውስብስብ ቢመስልም ለአንድዬ የሴክንዶች ትዛዝ ናት።

በነገራችን ላይ ለውጥ የግለሰብም ሆነ የማኅበረሰብ ቅመም ነው። ለውጡ ልባዊ እስከሆነ ድረስ ማንም መቼም ይለወጥ ተቀባይነት ሊያጣ አይገባም። እናስታውስ - ሣይል ክርስቶስን አሳዳጅ ነበር። ተለወጠ። ቅዱስ ጳውሎስ ሆኖም በአዲሱ ስሙና ማንነቱ

ለክርስቶስ ሲል ሕይወቱን ሰዋ። የአስቆረቱ ይሁዳ የክርስቶስ ታማኝና የግምጃ ቤት ኃላፊም ነበር። ተለወጠ። ከአሉታዊ ለውጡም በኋላ ላልበላው 30 አላድ ክርስቶስን በመሳም አሳልፎ ሸጠው። መለስ ዜናዊም ላልበላው የቢሊዮኖች ዶላርና ላላደመቀው አምባገነናዊ ሥልጣን ወላጅ እናቱን ኢትዮጵያን እንደይሁዳ ክዶ መቀመቅ ከታት ሞተ። አቤል ለፈጣሪው በሚቀርበው ንጹሕና የተመረጠ መስዋዕት የቀናው ወንድሙ ቃይል የገዛ ወንድሙን ገደለና የመጀመሪያውን ሞት ገለጠ፤ ትግሪ ወያኔዎችም በሆነ ነገሩ የቀኑበትን ወንድማቸውን አማራን ከምድረ ገጽ ሊያጠፉት ቆርጠው ተነሱ። ወንድም በወንድሙ ላይ መነሳቱ አዲስ አይደለም፤ ከዱሮ ጀምሮ የነበረ ነው። የኛ ብሶ የተገኘው ወንድሞቻችን ትግራዎች እሳቱ ለማይበርድ ሠይፉ ለማይደለዱም የመከራ ሕይወት ዳርገውን ብዙ ዐሠርት ዓመታት መንጎዳቸውና ይህም በታሪክ ትልቁ የጄኖሳይድ ዕልቂት ሆኖ መገኘቱ ነው - በኔ ግንዛቤ መሠረት።...

ሰዎች ወደ አእምሮቻቸው በተመለሱ ጊዜ ሁሉ ጎራ ቢቀይሩ ብዙም ልንፈረድባቸው አይገባም። የዘገዩ ለውጥ መኖር የለበትም ብዬ አላምንም፤ የመሸበት ምሕረትም እንዲሁ። ለውጡ ከአንጀት እስከሆነ ድረስ የጊዜ ገደብ ባይጣል ይመረጣል። እርግጥ ነው “በዚያኛው ጎራ የልቡን ካደረሰ በኋላ ለሌላ ተልእኮ/ዓላማ ወይም ለግል ጥቅም ሲል ወደዚህኛው ጎራ ዞረ” የሚል አስተያየት ሊሰነዘር ይችላል። ይህ አስተያየት ውኃ አያነሳም ማለትም የምንችል አይመስለኝም። ቢሆንም የሰዎችን ለውጥ ማጣራት፣ መፈተንና መመርመር ተገቢ መሆኑን ተገንዝበን ጥንቃቄ ማድረግ ይበጃል እንጂ በደፈናው ጎራ ቀያሪዎችን መኮነንና መንገድ መዘጋት ሌሎችን ተስፋ ያስቆርጥና ትግልን ሊያበላሽ/ሊያጓትት ይችላል። የሰዎች ተፈጥሮ ከባድ መሆኑንና እንደነጻነቱን በየኩነቶች እንደ እስከት እየተለዋወጡ በጮሌ አንደበታቸው ሰውን የሚያፈዙ መኖራቸውን መርሳት አይገባም - እንደነአባ መላ ለማለት ስላልፈለግሁ ነውና ይቅርታችሁን።

እንግዲህ በከንቱ አንወቃቀስ። ያለፈው አለፈ። ካለፈው ግን እንማር። ወደ ልባችን እንመለስ። ወደኅሊናችን እንምጣ። የደም ጭቃ ውስጥ እየዳከርን መኖሩ ይብቃን፤ ይሰልጥንም። አባዱላ ትናንት አንድን ዜጋ በአማራነቱ ብቻ በሽጉጥ ይገድል እንደነበር ሰምተናል። ዛሬ ግን ያ ሥራው ፀፀቶት ከተመለሰና መመለሱም እውነተኛ ከሆነ በዚህኛው ጎራ ሊቀበለውና ሊያስታምሙ የሚገባ ወገን መኖር አለበት። ከብአዴኖች ውስጥም ቀዳዳ በር እየፈለጉ የሚገኙ የገዛ ኅሊናቸው እስረኞች ይኖራሉና መንገድ እንዳናጠብባቸውና ባሉበት እንዳይቀሩ ምክንያት/እንቅፋት ከመሆን መቆጠብ ይኖርብናል። መጪው ጊዜ ምርቱ ከግርዶ፣ ስንዴው ከእንክርዳዳ፣ ገለባው ከፍሬው የሚለይበት ይመስለኛልና ከመብቃቀልና ከመወገጃጀል ተቆጥቦን ለአወንታዊ ስኬት መጣደፍ ይገባናል። ጊዜ የለንም። ጊዜያችንን ወያ እምሽክ አድርጎ በልቶ ጨርሶታል። ስለዚህም እንኳን ለመጣላትና ለመበጫጨቅ ለመፋቀርም ያለን ጊዜ አነስተኛ ነውና ወደመተዛዘኑና ወደመተሳሰቡ በቀጥታ እናምራ። ሁላችንም ከተቀፈደድንበት የግል ዓለም ወጥተን መሀል መንገድ ሊያገናኘን በሚችል ሥልት ላይ መሥራት ይገባናል። ተንኮልና ምቀኝነት አያሳድጉም - ያጫጫሉ፤ ያቀጭጫሉ። እንጠየቁቸው።

ኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማ የላትም - አሁን በዓለም ልትታወቅበት የሚገባት ኦፊሻል ሕዝባዊ ባንዴራ ማለቱ ነው። አሁን ያለው ባለ አምባሻው ባንዴራ የማን እንደሆነ አይታወቅም። ሕዝቡ ከልሂቅ እስከ ደቂቅ የቆረበው ኢትዮጵያ ዱሮ በምትታወቅበት የአረንጓዴ ቢጫና ቀይ ቀለማት ንጹሕ ባንዴራ/ሰንደቅ ዓላማ ነው። ከዚያ ውጪ ያለው የቁጩው(በልጆች ቋንቋ የፋጌው) ወያኔ የፈረከልን ባንዴራ እንጂ ሀገሪቱንና ሕዝቡን የሚወክል እንዳልሆነ በተለይ በመላው ዓለም በስደት የሚኖሩ ኢትዮጵያውያን በሚያውለበልቧቸው የግድግዳ ላይና የእጅ ባንዴራዎች በግልጽ የሚታወቅ ነው። በሀገር ውስጥ ግን በግዳችን እየቀፈፈንም ቢሆን የወያኔን ባንዴራ ለማውብለብ እንገደዳለን። የዱሮውን ስታውለበልብ ብትገኝ ከሁለት እስከ አምስት ዓመት እስራት ይፈረድብህና ዘብጥቻ ትወርዳለህ። በሌሎች ሀገራት አንድ ዜጋ ከፈለገ ባንዴራውን ማቃጠልም ይችላል። እኛ ጋ ግን ይቺም መብት ሆና ያሻንን ሰንደቅ ዓላማ መያዝ እንኳን አንችልም - አንድን ነገር ደግሞ በግድ ሰው እንዲወድልህ ማድረግ አትችልም - ፈረንጆች እንዲህ ይላሉ - A man can take a horse to a river, but twenty can't make it drink. እውነት ነው። ከህዝብ ጋር እልህ የተጋባ የወንበዴ መንግሥት እስካለ ድረስ አንተ የምትፈልገውን ሳይሆን እማትፈልገውን ነገር እየፈለገ ይጭንብህና ናላህን ያዘረዋል። ነገር ሥራው ሁሉ ከሕዝብ እምነትና ስሜት ተቃራኒ ነው - እንደዚያች ገልቱ ሚስት። እንግዳ እቤታቸው ሲመጣ ባል ሆዬ እንዲህ ይላታል - “እኔና እንግዳው እቆጡ ላይ፣ አንቺና ልጆቻችን እመደቡ ላይ እንተኛለን”። እርሷ ደግሞ ነገር ሥራዋ ሁሉ እንደወያኔ የተገላቢጠሽ ነውና “አይ፣ አንተና ልጆቻህ እቆጡ ላይ ፤ እኔና እንግዳው እመደቡ ላይ ነው እምንተኛ” ትለዋለች። ... ያቺን ሴት ጎርፍ ይወስዳታል አሉ። ባልና ጎረቤት ለፍለጋ ሲሄዱ በሴትዮዋ የተገላቢጠሽ ድርጊት አንጀቱ የነፈረው ባል “ወንድሞቼ፣ ይቺን ሴት የምንፈልጋት ከወንዙ ወደታች ሳይሆን ከወንዙ ወደላይ ነው፤ ምክንያቱም ሥራዋ ሁሉ ግራ ስለሆነ እርሷ ወደላይ እንጂ ወደታች አትሄድም።” ወያኔዋ ሚስት በባሏ ጥቆቃ መሠረት ወደላይ ተፈልጋ ትገኝ አትገኝ አላውቅም። የሚገርመው ግን ወያኔ ከህጎች ሁሉ በተቃርኖ እንደቆመ 30 ዓመታትን ሊደፍን መቃረቡ ነው፤ በጣም ዕድለኞች መሆን አለባቸው - በዚህ መልክ በታሪክ መዝገብ መስፈርና በመጪ ትውልዶች ዘንድ ለሕጻናት ማስፈራሪያነት መብቃት ዕድለኛ ካሰባለ።

ዛሬ ጧት ወደ ሥራ ስገባ ፌዴራል ፖሊስ ተብዬዎቹን ስመለከት አዘንኩላቸው። በከተማዋ ተሰራጭተው ያን የኢትዮጵያን ጥንታዊ ባንዴራና የዲያብሎስን ዓርማ አዳቅሎ የያዘ እራፊ ጨርቅ በየደረታቸው ሸጉጠው ሲሄዱ ሳይ ከልብ አሳዘኩኝ፤ (ይሄ አንድ እንጅራ ለካንስ ይህን ያህል መጥፎ ነው)። ምክንያቱም ብዙዎቹ በባንዴራው እንደማያምኑበትና እንደሚጠየቁት ከአኳኋናቸው ተረድቻለሁ። አንዳንዶቹ ከኋላቸው ነው እንደዋዛ ሻጥ ያደረጉት። አንዳንዶቹ ግማሽ በግማሽ ከቀበቷቸው በታች ወደ ሰውነታቸው

አስገብተውት ላመል ያህል ብቻ ነው የሚታየው። ልብ ብሎ ላስተዋለ በርካታዎቹ ይህን ጨርቅ እንደሚጠሉት በሚገባ መገንዘብ ይቻላል። ራሳቸው ሕወሐቶችም የሚወዱት አይመስለኝም። ባለቤት የሌለው ባንዴራ ሲውለበለብ የምታየው እንደታሪክ አጋጣሚ ሆኖ ኢትዮጵያ ውስጥ ውስጥ ነው። ሀገሪቱም ባንዴራውም ባለቤት የላቸውም። አላፊ መንገደኛ የሚጫወትባት ነው የምትመስልህ ኢትዮጵያ። “ሀገር ሲያረጅ” ጃርት ብቻ ሳይሆን “ ወያኔም ያፈራል” ማለት ይቻላል። ሀገር ያለ መንግሥት፣ ሕዝብ ያለ መሪ የሚኖሩባት አስገራሚ ሀገር ሆናለች ኢትዮጵያ። እንደዜጋ ብታብጥ ብትፈነዳ የኔ ነው የሚልህ አካል የለም። በገዛ ሀገርህ የባይተዋርነቱ ስሜት ሊያሳብድህ ይችላል። የምትንሰፈሰፍላት እናትህ በባዕዳን እጅ ገብታ በየቀኑ ስትደፈር ስታይና አንተ ደግሞ እርሷን ለማዳን ምንም አቅም እንደሌለህ ስትረዳ ያኔ የሥነ ልቦናው ቀውስ ቅስምህን ይሰብረዋል - እንኳንስ ተሰደድክ አንተስ።

ይህን ባንዴራ ሕዝብ ቢወደው ኖሮ እንደሚከተለው አይሆንም ነበር፡- በብዙ መሥሪያ ቤቶች ይህ ጨርቅ እንደተሰቀለ ውሎ እንደተሰቀለ ያድራል። የባንዴራ መስቀልና ማውረድ ሥነ ሥርዓት ከ1983ዓ.ም ወዲህ ቀርቷል። የወያኔ ባንዴራ እየተሰቀለ ሰዎች እያደረጉት ያለውን ነገር አያቋርጡም - ተነስተው በተጠንቀቅ ክብር ሊሰጡት ይቅርና። ሲሰቀልም ሆነ ሲወርድ ሰቃይና አውራጁ ትዝ ባለው ሰዓት እንጂ በደንቡ መሠረት ሰዓቱን ጠብቆ አይደለም - ከጓደኛው ጋር ወሬውን እየጠረቀ ባንዴራ የሚያወርድም ሞልቷል - ጉድ ነው። በየፖሊስ ጣቢያውና በየቀበሌው ያለው ባንዴራ ከባንዴራነት ይልቅ አንድ ዓይነት ቀለም ወዳለው ብጭቅጫቂ ጨርቅነት ተለውጧል - በፀሐይ ምክንያት ቀለሙ ለቅቆና ነታትቦ። ብዙው ባንዴራ ተቀዳዶ አንዱ ባንዴራ ራሱ ተሰነጣጥቆ ከፊሉ ወደ ምሥራቅ ከፊሉ ወደምዕራብ ሲውልበለብ ለሚመለከት ሀገሪቱ ለይቶላት የጠፋች ያህል ሊሰማው ይችላል። ልብ አድርግ - ለምሳሌ በአንድ የኮሚቴ አባላት ምርጫ ሂደት ላይ ዕጩዎች ተጠቆሙ እንበል። ከተጠቋሚ ዕጩዎች መሀል አንደኛውን ዕጩ ሊመርጠው እጁን የሚያወጣ አንድም ሰው እንኳን ካጣ የአካሄድ ስህተት ወይም የግንዛቤ ችግር አለ ማለት ነው። ያ ተጠቋሚ ቢያንስ አንድ ሰው ሊደግፈው ይገባል - የጠቆሙ ሰው። የወያኔ ባንዴራም ሌላው ቢጠላው ቢያንስ እነሱ ሊደግፉትና የጠቃቀስኳቸውን ከመሰለ ውርደት ሊታደጉት በተገባ ነበር። ለዚህም ነው እንግዲህ ወያኔ ራሱ የማይወደውንና የማይቀበለውን ባንዴራ ሕዝብ ላይ በግዴታ ይጭናል የምንለው። ዕንቅጥልሽ።

በትግራይ ግን ሕዝቡም ሆነ ካድሬው የሕወሐትን ባንዴራ ተንከባክበው ሲይዙ ነው የምናይ - በቲቪ እንደምናየው ማለቴ እንጂ እውነቱ ከዚህ የተለየም ሊሆን እንደሚችል ቢያንስ መጠራጠር ለሚፈልግ የመጠርጠር መብቱ የተጠበቀ ነው። በየትኛውም ክልል በማይስተዋል ሁኔታ የወያኔ የትግራይ ክልል ባንዴራ በትግራይ ትከብራለች። በሌሎቻችን ዘንድ ብዙም ሊለመድ ባልቻለው አሮሚያ በሚባለው የሀገራችን ክፍል ግን ከማንኛውም ባንዴራ ይልቅ የአካባቢ ባንዴራ እንደሚውለበለብና በአንጻራዊነት የበለጠ ተቀባይነት እንዳለው በተለይ ከቅርብ ጊዜያት ወዲህ ብዙ ምልክቶች እየታዩ ነው። ወያኔና አባቶቹ የዘረጉልንን ወጥመድ አንድዬ ይበጣጥስልን እንጂ ዕዳችን ብዙና በቀላሉ የማንወጣው ይመስለኛል። ለአንዲት የበሬ ግምባር ለማታህል ሀገር 30 ባንዴራ የፈጠረልን ወያኔና ጌቶቹ ምድር አትቅለላቸው፤ ነፍሳቸውም አትማር። በምድር የሰዎችን ስቃይ የሚያበዛ አካል በሰማይ የርሱ ሰቆቃ እንደሚበዛ ሳይታለም የተፈታ ነውና የእምዬ ኢትዮጵያን የመቃብር ጉድጓድ የቆፈረና ያስቆፈረ ሁሉ ዘላለማዊ እሳት የመጨረሻ ዕጣ ክፍሉ ይሁን።

እኔ ብዙውን ዕድሜዬን በአማርኛ ተናጋሪዎች አካባቢ አሳልፌያለሁ። ስለሆነም የአማርኛ የሆነ ነገር የኔም የሆነ ያህል ቢሰማኝ ከወቅቱ የኅሣ ፖለቲካ ቅኝት አኳያ ብዙም አይፈረድብኝም። ከዚህ አኳያ ወያኔ ለአማርኛ የጠፈጠፈላቸውን ባንዴራ ስመለከት የሚሰማኝ አንዳችም ነገር እንደሌለ የምገልጽላችሁ ባንዴራ ሲባል ማንም እየተነሳ በቤተ ሙከራ የሚፈጥረው የሸቀጥ ዕቃ ሳይሆን በዘመናት የደምና የአጥንት ማኅበረሰብአዊ ሽመና አማካይነት የሚፈጠር ቋሚ የታሪክ አሻራ መሆኑን በመጠቀም ጭምር ነው። በየዓመቱ ባንዲራ የሚፈጥር ኅብረተሰብ ካለ ንፋስ በነፈስ ቁጥር አቅጣጫ እየቀያየረ እንደሚወዛወዝ ዛፍ ሆኗል ማለት ነው። እኛ ኢትዮጵያውያን ደግሞ ከሰሜን እነራስአሉላና አፄ ዮሐንስ እንዲሁም እነአፄ ቴዎድሮስና ዘራይ ደረስ፣ ከደቡብ እነኮሎኔል አብዲህ አጋና እነ ጄኔራል ጃጋማ ኬሎ፣ ከምሥራቅ እነራስ መኮንንና ልጃቸው አፄ ኃ/ሥላሄ፣ ከምዕራብ እነበላይ ዘለቀና ሌሎችም ብርቅዬ የኢትዮጵያ ልጆች የተዋደቁላትና የሞቱላት ግሩም ሰንደቅ ዓላማ አለችን - ደባደቦ የሌለባት ንጹሕ አረንጓዴ ቢጫና ቀይ።... ዛሬ ወያኔ መጥቶ ታሪክን ልቀይር ቢል አይሆንለትም፤ ብዙ ሞክሮም አልተሳካም። ወያኔ የኢትዮጵያን ሕዝብ ልብ እንደማያገኘው ያውቀዋል፤ “ዓለም አቀፉ” ማኅበረሰብ ያታለለ እየመሰለው ግን ብዙ ያልተዋጡለት ድራማዎችን አከናውኗል፤ እያከናወነም ይገኛል። ለምሳሌ ሚያዝያ 29 97 በዕለተ ቅዳሜ የሠራው ድራማ በማግሥቱ ሚያዝያ 30 በአኩሪ ሁኔታ ተሸርቦታል። አንዲት ሴተኛ አዳሪ ከመጣው ሁሉ የምትተኛውና የምትገለፍጠው አፍቅራው ወይም ወዳው እንዳልሆነ ሁሉ በወያኔ አነስተኛና ጥቃቅን የእንጀራ ገመድ የታሰረ ወጣት ሁሉ የንብ ካኔቴራ ቢለብስና የሣጥናቴልን ባንዴራ ቢያውለበለብ ወያኔን እውነት እንዳይመስለው - ለነገሩ እነሱ እውነቱን ስለሚያውቁት አይሸወዱም - አዳሜ ለሆዱና ለጥቅሙ እንደሚገናኝበት ያውቃሉ። ዋናው ለታይታም ቢሆን ግብረ በላው ሁሉ ግር ብሎ በሚዲያ መታየቱ ነው። መለስ ሲሞት በማስመስል ወደር የማይገኝልን እኛ በዓለም አንደኛ የሆነ ልቅሶ አሳይተናል። ስንገርም! ቀን ሲለወጥ ደግሞ ለለውጡ የትናንት አሸቃባጮች የነገውንም ሥርዓት አዋላጆችና ዋና አቀንቃኞች ሆነን ግልብጥ እንላለን።

ለማንኛውም ወያኔ ራሱ የማያከብረውን ሰንደቅ ዓላማ ሌሎች እንዲያከብሩለት መጠበቅ የለብንም። ለነገሩ ከፍ ሲል ለመግለጽ እንደሞከርኩት ወያኔ ማለት ልብ አድርቅ ነውና የሚያደርገው ሁሉ የሰውን ስሜት እንደማይገዛም እያወቀ “ሞኝ እንዴት

ያሸንፋል” ቢባል “እምቢ ብሎ” እንደሚባለው በከንቱ ያደርቀናል። ለዚህና ለመሳሰለው ፕሮፓጋንዳውና ለምርጫ ትያትሩ በየጊዜው የሚገፈግፈው የሀገር ሀብትና ንብረት በሙስና ከሚያግበሱባቸው ገንዘብ ጋር ተደማምሮ ሲታይ ደግሞ በቁጭት ላይ ቁጭት የሚደርብ ትልቅ ሀገራዊ በደል ነው። ይህች ሀገር ምን ያህል እንደተረገመች በቅጡ የምንረዳው ይህ የወያኔ ሥርዓት ዛሬም ይሁን ነገ ተወግዶ የሕዝብ መንግሥት ሲቆም ነው። ለዚያ ያብቃን። ጸሐፊዎችና ታሪክ መዝጋቢዎችም የሚረሳ ነገር እንዳይኖር ተግታችሁ ክተቡልን። ከየዘርፉ የነበሩን ሁነኛ ሰዎች እያለቁብን ቢሆንም ፈጣሪ ሳይደግስ አይጣላምና ውጅምጅሙ እስኪያልፍ በየስርዓቱ ተደብቃችሁ ያላችሁ ሀገር ወዳዶች ሳትሰለቹ ይህን ግም ዘመን በምትችሉት ሁሉ ቀርግችሁ አቆዩልን። ድረገጾችም እንዲሁ አሁን የሚባለውንና የሚጻፈውን ስንክሳርን የሚያስንቅ ሀገራዊ ታሪክ እየሰበሰባችሁ በታሪክ ማኅደር አስቀምጡ። ለገዳይ ልብን ይስጥልን፤ ለሚች መንግሥተ ሰማይን ያውርስልን፤ አሜን።